

Publicerad 2014-08-28 10:10 av jenny mariana

tröttnat på ord som gör ont tröttnat på måsten . jag gör som jag vill

ensamheten får en att tänka

dagarna går så fort

jag hinner inte .

Jag börjar att tröttna på att tala. att finnas till att synas.

Jag längtar till kvällen eller helgen så jag kan bara få vara med min son.

Jag är mamma

jag är en dotter

jag är en plast mamma

jag är en flickvän.

jag ler och kör på för att inte stanna upp så jag går in i den tunga väggen.

när jag sitter på min cykel och vinder slår mig i ansiktet så vill jag bara släppa styret och sträcka ut armarna
åt sidorna och andas in lyckan som finns inom mig som jag sällan njuter av.

men tyvärr så har jag dålig balans.

mitt liv har tagit en vändning desse veckor som gått.

inga sms inga samtal och inga utdagande ord jag vill höra av den jag älskar.

behöver inga bekräftelse längre det kommer när det kommer. och det räcker att jag vet att jag är älskad.

jag fokuserar på livet att få det stabilt och så som jag vill ha det.

jag rättar mig efter hur jag vill ha det.

jag tar ingen plats i någons annas liv . utan bara i min egen livsbubbla. och vill någon varelse ha mig i deras
så får de säga det.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jenny mariana med Poeter.se id #43544 innehar upphovsrätten